

תלמודו בידו

דף לז עמוד ב

- א** [כיצד מכינים מי חטאת ?
- ב** [האם מין במינו חוצץ ?
- ג** [האם מותר להריח הדס או אתרוג של מצוה בחג הסוכות ?
- ד** [האם מותר להריח בשבת הדס או אתרוג המחוברים לעץ, ומדוע ?
- ה** [באיזו יד יאחז את ארבעת המינים, וכיצד יברך עליהם ?

- א** 1. נותנים מי מעיין בשוקת של אבן ושכל מעשה פרה בכלי אבן שאינם מקבלים טומאה.
2. את אפר הפרה הביאו בשפופרת, ונתנו אותו לתוך המים.
שנאמר "מים חיים אל כלי", שהמים ניתנים תחילה לתוך הכלי, והאפר מלמעלה.
3. מותר ליתן את האפר מתוך השפופרת מבלי שיתנו בידו קודם, משום שלקיחה על ידי דבר אחר שמה לקיחה.
אבל אם האפר נפל מן השפופרת מאליו בלא כוונה פסול, שנאמר "ונתן".
- ב** רבה: חוצץ. לכן אין לרחוק את הלולב בתוך האגד, שמא ינשרו עלים מן ההרסים וערבות ויחצצו בין המינים שבה, ואין זו לקיחה אחת. ואין לחתוך את קצה הלולב כשאגוד עם שאר המינים, שמא ינשרו עלים ויחצצו.
רבא: מין במינו אינו חוצץ, ואין עלי המינים שנשרו חוצצים.
- ג** הדס: אסור להריח. מפני שהוקצה למצותו מעיקר דרך הנאתו, והיינו ריחו. אתרוג: מותר להריחו. שהוקצה רק מאכילה, שזו עיקר דרך הנאתו.
- ד** הדס: מותר. שאין חשש שיקצוץ, כיון שאפשר להריחו בעודו מחובר. אתרוג: אסור. שמא בעודו מריח ישכח שהיום שבת, ויתלשנו מן העץ כדי לאכלו.
- ה** אחיזה: הלולב ביד ימין, כיון שההדס והערבה אגודים עמו. ובשמאלו האתרוג. ברכה: "על נטילת לולב", כיון שעץ הדקל גבוה יותר משאר המינים, האגד נקרא על שמו.